

BASINA VE KAMUOYUNA

05 Şubat 2005

Türkiye yeni bir nükleer maceraya sürüklenmek üzeredir. Enerji Bakanı Hilmi Gülerin açıklamalarıyla birlikte, hükümetin 2011 yılından itibaren peşpeşe devreye girecek 3 nükleer santral yapma girişimi başlatılmıştır.

Bilimsel, teknik ve ekonomik gerekçelerle birlikte, dünyada yaşanan deneyimleri dikkate almayan AKP hükümeti, nükleer lobinin baskısıyla ülkemizi uçuruma doğru sürüklemektedir.

Pahalı Bir Tuzak

Nükleer santrallerin, tüm dünyada getirdiği mali külfetler ve göze alınamaz riskler yüzünden terk edilen bir "*çöp teknoloji*" olduğunu ve nükleer lobinin 37 yıldır Türkiye'yi bu batağın içine çekmek için gece gündüz çalıştığını çok iyi biliyoruz. Nükleer santraller, kuruluş maliyetleri en pahalı seçenek olmasının yanı sıra, lisanslama ve yüksek güvenlik giderleri, işletme ömürleri sonunda bırakılan binlerce ton atığın getirdiği mali ve çözümsüz teknik sorunlarla da hedeflenen bütçeleri altüst eden, çok pahalı yatırımlardır. Ülkemizde kurulması düşünülen toplam 4500 megavvattlık (MW) üç santralin maliyeti 15 milyar doları bulurken, 30 yıl sonraki söküm ve depolama maliyetleri de yine on milyarlarca doları bulacaktır. Nükleer enerji; tüm sanayi alanlarında en pahalı ve en az yerli istihdam yaratan sektörlerden biridir. Ayrıca diğer ülkelerde standart dışı kalan ve pazarı olmayan bu santrallerin ülkemizde kurulması, diğer ülkelerde daha önce ödenen bedelleri halkımızın sırtına yükleyecektir.

Büyük Tehlike: Nükleer Atıklar ve Kazalar

Nükleer santrallerin en önemli sorunlarından biri olan radyoaktif atıklar, çözümsüz ve yalnızca bu günü değil, geleceğimizi de tehdit eden en önemli sorunlardan biridir. Henüz dünyanın hiçbir bölgesinde, nükleer atıkların saklanması için lisanslı, son depolama alanı bulunmamaktadır. Bu atıkların getireceği milyarlarca dolarlık ek maliyetler, nükleer taraftarlarınca hiç dile getirilmemektedir. Sadece Çernobil'de değil, Japonya'da da son 9 yılda meydana gelen kazalar, nükleer santrallerin güvenlik sorununun "*eski teknoloji*" masalıyla açıklanamayacağının en açık göstergesidir.

Temiz Enerji ve Verimlilik

Türkiye'de özellikle son 20 yılda, ülke çıkarları doğrultusunda enerji sektörü karar-destek sistemleri oluşturulmayarak, rant üzerine kurulu kısa vadeli enerji yatırımları desteklenerek, büyük potansiyeli olan rüzgar, jeotermal, biyokütle ve güneş gibi yenilenebilir ve temiz enerji seçenekleri görmezden gelinmiştir.

Üretim ve tüketimde enerjinin etkin kullanılması ile yenilenebilir enerji kaynaklarının değerlendirilmesi, uzun vadeli stratejik enerji planlarının hazırlanması ve çevresel güvenliğin tehdit edilmemesi öncelikle dikkate alınmalıdır.

Sonuç olarak, aşağıda imzası olan bizler; hükümetin nükleer maceradan biran önce vazgeçerek, insan ve doğaya duyarlı, temiz enerji kaynaklarına yönelmesini istiyoruz.

NÜKLEER KARSITI PLATFORM

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Çevre Mühendisleri Odası (ÇMO), Jeoloji Mühendisleri Odası (JMO), Metalurji Mühendisleri Odası (Metalurji MO), İnşaat Mühendisleri Odası (İMO), Kimya Mühendisleri Odası (KMO), Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası (HKMO), Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Türkiye Devrimci İşçi-Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Enerji Sanayi ve Maden Kamu Emekçileri Sendikası (ESM), Yol Yapı Altyapı Bayındırlık ve Tapu Kadastro Kamu Emekçileri Sendikası (Yapı Yol Sen), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), Türkiye Ticaret, Kooperatif, Eğitim, Büro ve Güzel Sanatlar İşçileri Sendikası (Tez Koop İş), Türkiye Yazarlar Sendikası İzmir Temsilciliği, Türk Tabipleri Birliği (TTB), Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD), Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Genel Merkezi (ÇYDD), Mülkiyeliler Birliği, Tüketici Hakları Derneği (THD), Tüketici Dernekleri Federasyonu (TÜDEF), Tunceli Dernekleri Federasyonu, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, Türk Mühendisler Birliği Derneği (TMBD), Hasta Hakları Platformu, Muğla Kadın Dayanışma Platformu, Greenpeace Akdeniz, Avrupa Yenilenebilir Enerji Birliği Türkiye Bölümü (EUROSOLAR Türkiye), Doğu Akdeniz Çevre Dernekleri (DAÇE) Ortak Sekreterliği, Marmara Çevre Platformu (MARÇEP), Yeşiller, Gümüş-Çevre Derneği, Gökova Sürekli Eylem Kurulu, Anadolu Güneşi Kooperatifi, Çevre İçin Hekimler Derneği, Ekoloji Kolektifi, YAYÇED-Alanya Çevre Derneği, Muğla Çevre Geliştirme Derneği, Zonguldak Çevre Koruma Derneği, Ekolojik Yaşam Derneği (EKODER), Bodrum Habitat Çevre Kozası, Bodrumlu Gönüllüler Derneği, Sinop Çevre Dostları Derneği, İskenderun Çevre Koruma Derneği, Adana Çevre ve Tüketici Koruma Derneği (ÇETKO), Alanya Çevre Gönüllüleri, Antakya Çevre Koruma Derneği, Arkadaş Çevre Gurubu, Ceyhan Çevre Koruma Derneği, Diyarbakır Çevre Gönüllüleri Derneği (ÇEVGÖN), Erzin Çevre Koruma Derneği, İçel Çevre Dostları Derneği, İskenderun Çevre Koruma Derneği, Osmaniye Çevre Dostları Derneği, Samandağ Çevre Koruma ve Turizm Derneği, Tarsus Çevre Koruma Kültür ve Sanat Merkezi (ÇEKSAM), Batman Çevre Dostları Derneği, Toplumsal Ekoloji Grubu, Biga Çevre Derneği, Edirne Çevre Gönüllüleri Derneği, Kadıköyü Bilim Kültür ve Dostları Derneği (KADOS), Babaeski Yerel Gündem 21 Kent Konseyi, Denizli Çevre Meclisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP), Demokratik Halk Partisi (DEHAP), Devrimci Sosyalist İşçi Partisi (DSİP), Bağımsız Cumhuriyet Partisi Adana İl Örgütü, Adana SHP İl Gençlik Meclisi, Özgürlük Dayanışma-Almanya, Cezmi Ersöz, Prof. Dr. Türkel Minibaş, Av. Senih Özyay, Av. Noyan Özkan, Av. Aysen Erdoğan, Melda Keskin, Ceylan Özerengin, Doç. Dr. Tanay Sıdkı Uyar, Doç. Dr. Ergin Duygu, Hasan Ertuğrul Akçaoğlu, Fatma Özdemir Yılmaz, Turgut Okkaya, Leziz Onaran, Erhan Gürsel Ersoy, Umur Gürsoy, Murat Atakan Çapan, Serap Sayın, Nihat Çavdar, Hilmi Çamurdan, Ruken Kızılar, Fahrettin Erdoğan, Ayşe Tosuner, Savaş Emek, Mustafa Sütlaş, Tamer Yılmaz, Mustafa Coşkun, Merthan Özcan, Solmaz Karabaşa, Emel Al.